

Dragi Milin

INTERNACIONALNO – LOKALNO, slike, crteži, grafike
Galerija Kulturnog centra 14. 11- 05. 12. 2007.

Autorske izložbe postale su svakodnevna galerijska praksa u postmoderni. Bilo ih je i ranije, naravno, ali su nazivane studijskim, monografskim, retrospektivnim, u zavisnosti od namere autora izložbe. U svakom slučaju, autorskom izložbom danas se naziva svaki izbor sa kataloškim tekstom kojim se izbor brani. Tako je i sa ovom autorskom izložbom kragujevačkog kritičara Mihaila Kandića, koji je napravio izbor od njemu dostupnih dela 18 umetnika od Kanade do Paraćina i u katalogu nastojao da razjasni sintagmu „Internacionalno – lokalno“, koju je već razrađivao u nekim drugim svojim projektima, pa i izložbom srpskih i crnogorskih umetnika u Kanadi, u Vinipegu, septembra 2006, o čemu je pisano u „Likovnom životu“. Internacionalno – lokalno je sintagma koju je postmoderna iscrpno analizirala u teoriji i praksi još od svojih početaka. Umesto da ponavljamo poznate koncepte o ciljevima i dometima, treba istaći da je teorija i praksa pokušala da poravna sve neravnine, da izjednači sve nejednakosti, da opravda slogan „sve prolazi“.

U samoj postavci paraćinske izložbe to znači da su jedan pored drugog slikari Miloš Milidrag iz Kanade, sa svojim kolorističkim minijaturama pejzaža, Sreten Nikčević iz Crne Gore, sa kolorističkim kontrastiranjima crvene i zelene, Mirjana Savova iz Bugarske, sa platnima redukovane asocijacije, znači isto tako da su njih troje naporedo i sa srpskim umetnicima. Među njima su, idući kataloškim redosledom, Dušica Pejić iz Mladenovca, sa povratkom moderni (Klajn), Veselin Rajović iz Beograda, sa ekspresivnim tuševima u boji, Olja Ristić iz Aleksinca, sa neоекspresijom kolorita, Nenad Ristović iz Kragujevca, sa „lepotom slikane materije“, Žarko Stanković iz Paraćina, sa kaligrafijom „Slika kao slovo“, Svetlana Vuksanović iz Kraljeva, sa „predelima“ „Bez naziva“, Žarko Vučković iz Gornjeg Milanovca, sa crtežima „Usmeravanje“ i „Izbeljivanje“, u kombinovanoj tehnici, Snežana Grozdanović iz Velike Plane, sa lucidnim asocijacima, Zoran Ilić, iz Paraćina, sa tuševima „Kaligrafija“, koje se kao u Stankovića „ponašaju“ kao likovna dela.

Miodrag Zubac je iz Arandjelovca, sa narativnim „Nosorogom Risovačkim“ i „Mutantom“, Slobodan Jelesijević iz Gornjeg Milanovca, sa vrlo prepoznatljivim „ređanjem“ minijature sličica poput svojevrsnog „šarenog“ stripa u boji, Nebojša Jocić iz Banatskog Novog Sela, sa enkaustikama, Momir Knežević iz Kragujevca, sa svojim „idealnim pejzažima“, Zoran Todor iz Smederevske Plane, sa grafikama „Muški akt“ i „Figure“, i Jelena Todorović, iz Niša, sa postmodernističkom obnovom slike u platnima „Bez naziva“.